

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

Ч. 2 (12)

Лютий

1955

Леся Українка

ЛІТО КРАСНЕЕ...

Леся Українка — 15-літньою дівчинкою (1884 р.)

Літо краснее минуло,
Сніг лежить на полі;
Діти з хати виглядають
В вікна... шкода волі!

Діти нудяться в хатині,
Нудять, нарікають:
„І нашо зима та люта?“ —
Все вони питають.

„Он все поле сніг завівав,
Хоч не йди із хати!
У замкнуті дивись вікна,
Ніде й погуляти!

Сніг з морозом поморозив
Всі на полі квіти...
Десь зима та не скінчиться!“
Нарікають діти.

Ждіте, ждіте, любі діти!
Літо знов прилине,
Прийде мила годинонька,
Як зима та згине;

І завітне наше поле
І зазеленіє. —
Знов його весна прекрасна
Квіточками вкриє.

Бігла дівчинка білява
Крізь поліський темний ліс.
Понад гілля кучеряве
Вітер дивну пісню ніс.

Розцвітали глід і м'ята,
Водяник сидів в ріці,
Над багнами потерчата
Запалили маганці.

„Той, що греблі рве” — бур-
[ливо

Сонне озеро будив,
Чортик Куць в болоті живо
Різні псоти заводив.

Воркотів щось на поляні
Дід старенький — лісовик,
Перелесник полум'яний
Десь майнув і знову зник!

Вийшла Мавка зеленава
Із похилої верби,
Попестила квіти-трави,
Заспівала без журби.

Не злякалася білява
Леся-дівчинка цих див;
Ліс поліський, кучерявий —
Дивні мрії розбудив...

І коли велика стала
І пішла в широкий світ,
„Пісню Лісову” писала —
Україні свій привіт.

— Хто ж ця дівчина білява? —
Запитає хтось із вас...

— Про її велику славу
Чули певно ви не раз!

Леся Українка звалась,
Добре це запам'ятай,
Що палкі вірші писала,
Що любила Рідний Ксайд.

Новачка Христя Лисовецька пише:

ЩО Я ЗНАЮ ПРО ЛЕСЮ УКРАЇНКУ?

Леся Українка називалася насправді Ляріса Косач-Квітка. Вона народилася на Волині у Зв'ягелі, 25 лютого 1871 року. Мама її була письменниця і підписувалася

кого. Вони разом товаришували і дуже любили бавитися в театр.

Але Леся важко захворіла, коли їй було 11 років і вже ніколи не була здорова. Мусіла їздити на чужину, щоб там лікуватися.

Леся писала дуже гарні вірші і преставлення, то є драми. Як була ще мала, то бігала лісами та хотіла побачити в лісі Мавку. А потім, коли виросла, написала драму „Лісова Пісня” про Мавку та про різних інших духів, що про них розказував казки наш нарід.

Леся померла на Сурамі на Кавказі 1913 року.

Леся Українка в дитячі роки

„Олена Пчілка”. Мама сама вчила Лесю і її сестер та братів по-українськи, бо тоді Москалі не дозволяли вчити по-українськи у школі. Мала Леся дуже любила читати і грати на фортепіяні. Її найліпша подруга називалася Людка Старицька і була дочкою письменника Михайла Стариць-

Леся Українка з братом Михайлом

Я люблю Лесю Українку, бо вона була хвора, але все пильно писала та вчила нас, що треба бути відважним та не піддаватися лихові.

Коли буду старша, прочитаю

всі її твори, а тепер помолюся за неї в день її уродин і дам до гніздової бібліотечки книжечку „Про горобця, славного молодця”, що я купила з власної економності, і що її Леся Українка написала для дітей.

В останній мандрівці побували ми, новачки та новаци, у княжому Києві. Пізнали малого лучника — Гостика, що став дружинником князя Святослава Заво-

йовника. А тепер доведеться нам помандрувати у трохи пізніші часи, у землю Галицьку. А кого тут зустрінемо — ось зараз і самі побачите!

ДИВНА ПРИГОДА КНЯЖИЧА ДАНИЛКА

Старий дружинник Путята вчив малого княжича Данилка їздити на коні. З вікон княжого терему у Галичі приглядалася науці сина княгиня Ганна Романова із малим княжичем Васильком на руках:

— Добре, добре, княжичу! — хвалив Путята. — Я ще й не бачив, щоб такий малий хлопчина так просто держався на коні. Незабаром тобі вже хіба із князем нашим Романом у походи на ворогів ходити!”

А Данилко аж зарум'янів на радощах:

— Таки так, попрошу я батечка, щоб мене у походи зі собою брав. Хай лиш батечко скоріше із походу на Половців повернеться, зараз проситиму!

Гарцював аж до вечора Данилко на своєму Карому по замковому подвір'ї. Аж коли стемніло, пішов у терем. Раділа княгиня Романова, коли розказував їй Данилко, як то він їздив. А й малий Василько, сидячи на колінах у

Путяті, підплигував та вигукував „Гатя-тя“! — немов і він на коні їхав.

Помолилися всі разом та полягали спати. Та тільки малий Василько спав у хоробах із княгинею. Данилко спав у коморі на ведмежій шкірі, разом із Путятою. На стіні біля них висіла поруч зброя Путяті та маленька дротяна сорочка Данилка. Так хотів князь Києва, Галича та Володимира, Роман Мстиславич: „Нехай сини мої звикають змалку до воєнних невигод!“ — казав бувало...

Заснув Данилко та приснився йому сон. Побачив він сивого дідугана, що промовив:

— Вставай, княжичу та спіши рятувати свого батька, бо князь Роман попав у велику небезпеку.

Дід зник, а Данилко прокинувся. На дворі що-ледве світало. Данилко стиха підвівся та почав здіймати свою дротяну сорочку з кілка. Вже держав її в руках, коли нараз зачепив шолом Путяті і той з брязкотом покотився долі. Та Путятя лиш щось пробурмотів і ще дужче захропів. Данилко одягнув сорочку, виховзнувся на дітинець, а звідсіля до стайні, де стояв його Карий. Сів на коня та вихром погнався на полудне, звідкіля дожидали батька з походу.

Іхав Данилко аж до полудня. Тоді щойно побачив, як у долині чималий відділ Половців оточував малу дружину, разом із князем Романом. Видно — князь

виїхав був у розвіди, а головна сила його війська ще лишилася була позаду. Князь та дружинники боролися, мов леви, та видно було, що Половці таки перемагають, бо їх куди більше.

Данилко пустив коня чвалом, цупко держачись його гриви, та

Король Данило — різьба українського різьбара Антона Павлося.

на весь голос закликав: — „Батечку, батечку, я тут!“

І нараз сталося чудо. Мабуть таку дивну силу мала постать цієї малої дитини на коні, з розвіяним волоссям, що Половці подумали, що це якийсь їх божок. Перестали боротися, позсідали з коней та попадали перед Данилком на коліна.

Дружинники з цього скориста-

ли та пов'язали клячучих Половців. Та не вбивали їх, бо вбивати безборонного — не по-лицарськи. Незабаром надійшла і решта війська князя Романа.

А другого дня в'їжджало переможне галицьке військо під зву-

ки сурм у ворота Галича. Попереду їхав переможець-князь Роман, а поруч нього щасливий княжич Данилко на своєму Карому.

Л. М.

(За „Світом Дитини”)

Із щоденника Христі-новачки

9. березня. Сьогодні я прийшла до домівки на сходи раніше, як звичайно. Ранок був гарний. Повівав лагідний вітерець. Горобчики весело цвірінькали на безлистих деревах. Починалася провесна. Мені було радісно на душі і я хотіла поділитися тією радістю зі своїми подругами.

В домівці застала я тільки сестричку.

— Добре, Христю, що ти скоріше прийшла. Будемо зараз прикрашувати нашу домівку на свято Тараса Шевченка. Незабаром придуть інші новачки; вони допоможуть нам.

Минали хвилини, та до домівки ніхто не приходив. Сестричка здивовано спитала мене:

— Що ж могло статися з нашими „Синичками”? Вони ніколи не спізнялися! В ту ж мить я пригадала собі, що Маруся запросила минулого тижня нас усіх на свої уродини. Новачки певно пішли всі до неї. А сьогодні таке велике свято в новацтві!

Я попросила сестричку звільнити мене на кілька хвилин, я скоро вернуся. Маруся мешкала недалеко домівки. Я бігла скоро. В мене

лише одна думка: я мушу переконати „Синичок”, що перше ми сповнимо свій новацький обов’язок, а тоді будемо бавитися.

В домі Марусі застала я всіх новачок разом. Вони щиро зраділи мною. Маруся вибігла мені назустріч.

— Марусю — сказала я — я лиш на хвилинку зайшла до тебе. Я знаю — сьогодні твої уродини, але в домівці жде нас сестричка. Сьогодні свято Шевченка; він стільки добра зробив для України, а ми мали б забути цей день!?

Маруся заклопотано глянула на мене...

— Але ж це мої уродини, я маю їх тільки раз у рік... Ми почали таку цікаву забаву!

— Не журися, Марусю! Ми ж вернемося до тебе після сходин!

Новачки заметушилися та почали вбиратися. Кілька хвилин пізніше в домівці було гамірно, весело. „Синички” перепросили сестричку та почали прибирати домівку. Оля прикрашувала стіл, Галля розкладала на ньому нашу ройову бібліотеку, що їй ми закупили з власних ощадностей на честь Шевченкового Свята. Оксана, Леся й Зірка прикрашували вишиваними рушниками портрет Тараса. Інші новачки повторювали вірші, що їх мали виголошувати на нашому святі.

Сходини почалися. Ми засіли в новацькому крузі. З портрету дивилися на нас добрі очі Шевченка, а крізь вікно заглядало до нас весняне сонце.

Оля деклямувала: „Садок вишневий коло хати” — а ми всі співали мурмурандо. Оля покінчила вірш, а в домівці стало тихо. Прийшла черга на мене. Я говорила вірш: „Село і серце одпочине”.

Я поглянула на новачок, чи поміж ними не знайду Марусі, але її не було. Нараз відчинилися двері і Маруся станула на порозі домівки.

Вона прийшла... Мені так радісно забилося серце: Маруся сповнила свій обов’язок. Вона протиснулася поміж новачками і поклала біля портрету Шевченка ті квіти, що їх дістала була сьогодні на уродини.

Ми далі співали, говорили вірші, навіть робили інсценізацію. Після закінчення Свята ми всі зі сестричкою пішли до дому Марусі. Довго ми там бавилися, щасливі й радісні.

На закінчення нашої забави Маруся підійшла до мене та сказала:

— Христю! Це були найкращі мої уродини!

Сестричка Ася

ПЕРЕДПЛАТА „ГОТУЙСЬ” ТІЛЬКИ 2. — ДОЛ. НА РІК.

Раз давним-давно Галя та Оріся взялися допомагати мамі у хатній роботі. Тут на образку маєте це нарисоване. Чи пам'ятаєте загадку „Запорозька Січ” — у жовтневому числі минулого року? А на цьому образку спробуйте віднайти щонайменше 20 речей, осіб чи звірят, що їх назва починається на букву „М”.

А коли вже відшукаєте, не забудьте написати про це до „Готуйсь”!

ЯК НОВАЧКИ ЗРОБИЛИ МИШКУ?

Сестричка принесла на сходи вісім платочків білого сукна, для кожної новачки один. А новачки принесли білі, чорні й червоні нитки, ножиці, голки, по два чорні дрібненькі коралики, все, як казала сестричка на попередніх сходах. І ще чимало цікавості.

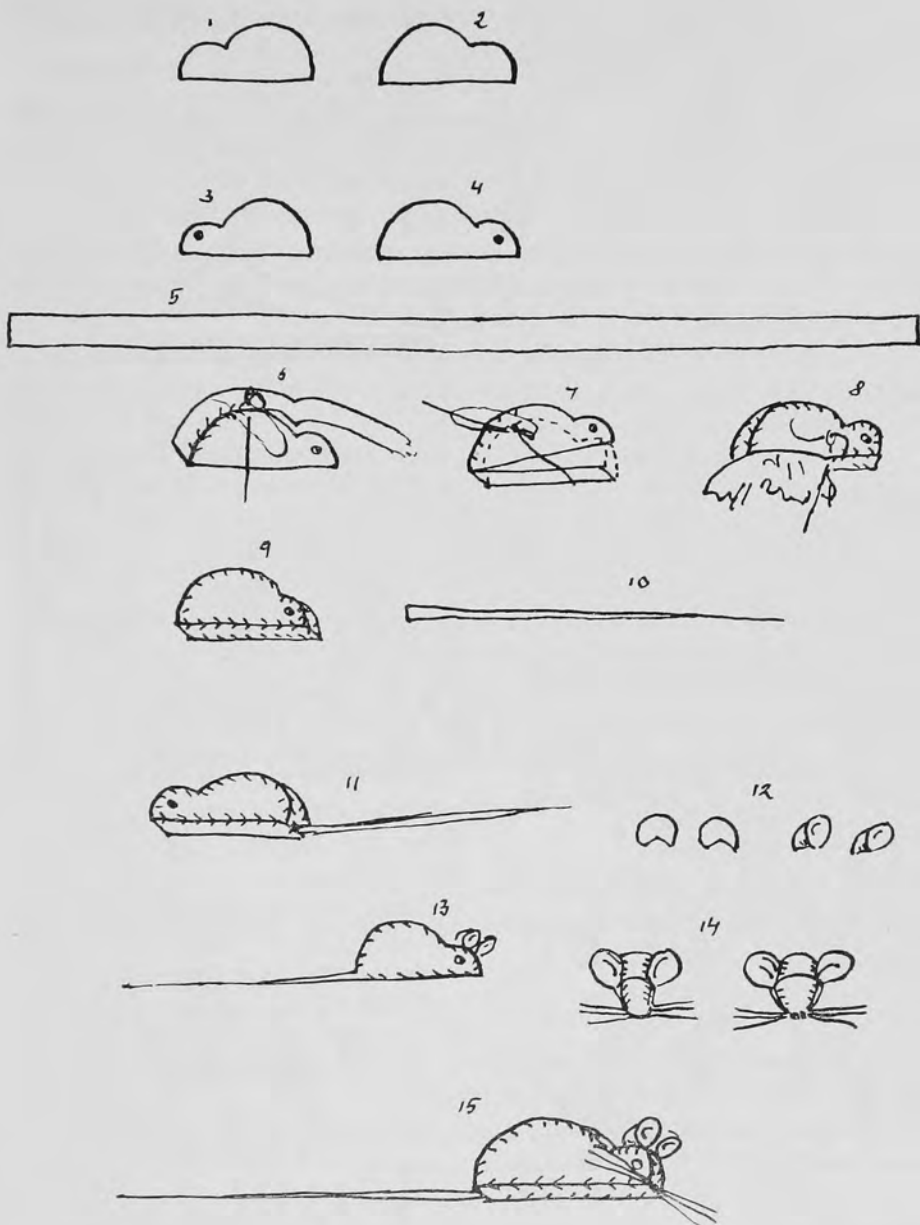
— А що ми будемо робити, прошу сестрички?

— Сьогодні ми вишемо мишку.

— Мишку, прошу сестрички? Яку мишку? Як ушиємо?

— Будьте трішки терпеливі, я зараз скажу, як. Кожна з вас витне зі свого платочка осьтакі дві мишки, але витинайте з краю платочка, а не зі середини.

І сестричка показала новачкам витяту з картону форму мишки, ось таку:

— Можете витяти, як хочете: велику, меншу чи зовсім маленьку, але обидві частинки нашої мишки мусять бути однакові. (мал. 1-2). За хвилину мишки були витяті.

— А тепер ми пришиємо нашим мишкам очі. Візьміть коралики,

які ви принесли і пришийте по одному на кожній частині так, як мал. 3-4.

Замерхтіли голки й за хвилину мишки мали очка.

А тепер витнемо з нашого платочка довгий вузький пасочок, такий, як на малюнку 5. і пришиємо його звичайно рідкою обміткою, такою, як обрублюємо платки чи хустини, до одної частини нашої мишки. Почнемо із заду. Обшиємо її довкруги. (мал. 6-7).

Коли перша частина була готова, дівчатка почали пришивати другу. Коли ж майже кінчили пришивати другу, й залишився тільки невеличкий відступ до кінця, сестричка сказала:

— Тепер заждіть хвилину, кризь шпарку, яка залишилася нам, напхаємо в середину вати — так, як на мал. 8, і наша мишка зробиться гарненька, грубенька, як на мал. 9.

Тепер зашиємо мишку до кінця. витнемо з платочка хвостик (мал. 10) і пришиємо до мишки. Хвостик можна зробити також із грубої нитки до вишивання.

— А ушка, прошу сестрички?

— Саме будемо їх шити. Прошу витати два кружочки, як на мал. 12. Вже? А тепер у місці, де кружочки вирізані, зішиємо їх і ушка готові. Ще тільки пришиємо їх до голівки нашої мишки (мал.13).

— А тепер зробимо мишці вусики й носик, як на мал. 14.

— Носик може бути чорний або червоний. Це вже як хочете.

Ще хвилину мерехтіли голки, скрипіли ножиці, а потім зробилося голосно:

— Ах, яка гарна!

— А моя яка!

— А моя має червоний носик!

— А тепер скажіть мені дівчатка, що ви зробите зі своїми мишками?

— Я дам сестричці!

— А я мамусі на ім'янини!

— А я понесу Лесі до шпиталю, бо вона недужа й сумно їй самій, а з мишкою напевно буде веселіше!

— А я поставлю в домівці в нашому кутку, щоб усі пластуни бачили, яку гарну мишку ми вміємо зробити!

— Дуже радію, що ви подумали і про других і ось так ми самі гарно й цікаво провели час: навчилися вшити мишку та ще й інших зможемо навчити. А нашою гарненькою мишкою ще комусьприємність зробимо. А коли комусь робимоприємність, то й нам самимприємно, правда?

— Правда, прошу сестрички!

ЗАЧАРОВАНИЙ ГОДИННИК

У бабусиній кімнаті висів на стіні зачарований годинник. Крім чисел мав він ще і якісь букви. Грицько та Зірка хотіли конеч-

но знати, що ці букви значать. Думали довго і вкінці вирішили слухати, в котрі години буде годинник дзвонити, бо дзвонив він не кожної години, а лиш тоді, коли сам хотів. Слухали пильно та кожний раз записували точно годину. А годинник дзвонив у такі години за порядком:

12, 6, 9, 10, 1, 2, 4, 5, 1, 2, 7, 12, 10, 1, 5, 11, 2, 8, 10, 1, 3, 6.

Грицько та Зірка довго думали, що це значить, аж вкінці догадалися та відчитали, що казав годинник... А чи й ви це зумієте зробити? Коли і ви вже відчитаете, не забудьте написати про це до „Готуйсь”!

СМІХОВИНКА

Три новачки зголосили братчикові на сходах, що всі вони разом зробили добре діло в одній хаті, де треба було допомогти.

— О, це гарно! — зрадів братчик. А що ж ви робили?

— Я помив тарілки! — сказав перший.

— А я їх усі повитирав! — похвалився другий.

— А я позбирав усі черепки та викинув у скриньку на сміття! — докінчив третій.

ОЧАЙДУШОК

Місяць лютий. В Україні
Мете метелиця,
Бо зима ще найлютіша,
Хоч скоро скінчиться.

У білочки від холоду
Заболіли зуби.
Її пильно доглядає
Очайдушок любий.

РІЙ „ОЛЕНЬ” ГНІЗДА „ЛІСОВІ ЗВІРІ” У ВІННІПЕГУ КАНАДА,
ПИШЕ:

Дорогий Журнальчику „Готуйсь”!

Ми новаки дуже любимо читати журнал „Готуйсь”. На наших роевих сходинах ми оглядали нове число журналіку. Дуже нам подобалися загадки „Запорізьська Січ”. Ми відгадали всі особи і предмети.

Готуйсь!

„Олень”

РІЙ „ІЖАК” З ГНІЗДА „ЛІСОВІ ЗВІРІ” У ВІННІПЕГУ, КАНАДА,
ПИШЕ:

Наше гніздо зробило осінню прогулянку за місто. День був соняшний і на деревах було ще багато жовто-червоного листя. Спершу ми робили перегони в бігу. Перше місце здобув Ю. Ємець з роя „Лис”. Потім старші рої збирали дрова на вогонь, а молодші мали теренову гру. Вони шукали скарбів Довбуша. Потім ми розпалили три вогні і пекли бараболі. Бараболі дуже нам смакували, а Тарас і Борис мали обличчя брудні від попелу. Вечером ми верталися попри зві-

ринець і бачили різних звірів. Ціла прогулька дуже гарно вдалася.

Написав рій „Іжак”

з гнізда „Лісові Звірі” в Вінніпегу. Ярема Бабій, Тарас Варварук, Юрко Білик, Левко Глинка, Юрко Зазуля, Марко Гнатик.

РІЙ „КАРПАТСЬКІ ОЛЕНІ” ІЗ
ТОРОНТО, КАНАДА, ПИШЕ:

Дорогий „Готуйсь”!

Наш рій називається „Карпатські Олені”. Ми ходимо що суботи на сходини і ми Тебе дуже любимо читати. Нам найбільше подобалася байка про новака Юрчика. Ми відгадали, що „Журавлі” знайшли на листочках. Вони знайшли „Новак служить Богові й Україні.”

Готуйсь!

Івась Івасиків, Олесь Шимко, Лев Курдидик, Юрко Копач, Владко Антонич, Андрій Вітер, Богдан Шіпов.

Сестричка редакторка відповідає:

Дорогі Олені, їжаки та Карпатські Олені!

„Готуйсь” дуже щиро дякує Вам за Ваші листи та відгадки загадок. Дуже тішуся, що „Готуйсь” Вам подобається. Певно вже його й передплачуєте! Коли всі його передплатите, то тоді „Готуйсь” зможе правильно що місяця приходити до Вас та приносити все більше різних цікавих речей.

Радію теж, що Ви ходите на прогульки. Коли тепер із весною знов матимете прогульку, не за-

будьте про неї написати до „Готуйсь”!

„Готуйсь”!
сестричка **Леся**

**ВЛОДЗЯ ТА ІРЦЯ ГНАТЮК ІЗ
САВТ БЕНД, ІНДІЯНА,
АМЕРИКА, ПИШУТЬ:**

Дорога Сестричко Лесю!

Ми дістали „Готуйсь” за листопад та за грудень і дуже дякуємо Сестричці за надрукування нашого листа в журналіку, а ще більше дякуємо за таку гарну відповідь. Це була для нас приємна несподіванка. Ми дуже любимо нашу газетку „Готуйсь”, подобаються нам дуже віршики й оповідання, бо з них вчимося ще більше любити Україну.

В цьому листі пересилаємо грошевий переказ на 11 дол. і листу. Ці гроші ми заколядували на пресовий фонд „Готуйсь”. Листу ми

самі зробили, так, як уміли. Тут є лиш кілька українських родин і ми тішимося, що бодай 11 доларів зібрали. Колядуватч ходили з нами дві сестрички: Оксана (9 літ) і Маріянна (5 літ) Сакалош.

На наші Свята ми не ходили до школи, багато колядували, тільки сумно нам було, що Різдвяну Пластову Свічечку мусіли ми вже третій рік світити самітні.

Готуйсь!

Влодзя та Іруся Гнатюк
Сестричка редакторка відповідає:

Щиро дякую Вам, Дорогі Влодзю та Ірусю, за Вашого листа та коляду! Гарно Ви справилися, а 11 доларів — це не мало — це дуже багато! Та не такі цінні „Готуйсь” ці гроші, як те, що Ви про нього не забули! І будьте певні, що не забули Вас і Ваші подруги

Так вшанували Великого Кобзаря новачки „Крилаті” у Вінніпегу, Канада, минулого року. А як пошанує Його цього року Ваше Гніздо?

— пластунки по всьому світі. У ту хвилину, коли на Вашому столі загоріла свічка, не були Ви са-мітні, бо з Вами були ми всі — пластунки, були нашими думками!

Розгадки Ваші дуже добрі —, розгадуйте так і надалі!

Із щирим бажанням Вам всього добра у Новому Році!

Готуйсь!

СЕСТРИЧКА ЛЕСЯ

ІЗ ЖИТТЯ НОВАЧОК

У ВІННІПЕГУ

Восьме Гніздо Новачок „Крилаті” у Вінніпегу відоме з того, що його члени складають щороку багато іспитів вмілостей, що улаштовують гарні імпрези, і що їх сестрички з них дуже горді.

Сестричка гніздова сен. Надя Гаврачинська звітує таке:

Дня 6. лютого м.р. відбулася прогулянка гнізда до парку. У програмі прогульки було: їзда сачочками та совгами, складання іспиту вмілості совгарки та вибір найкращої совгарки на 1954 рік. Присутніх 37 новачок (на всіх 43). Наймолодші новачки під проводом своїх сестричок санкувалися з невисокої гори. Спочатку тільки одна новачка сама з'їхала з гори, всі інші боялися, але згодом з гори з'їжджали всі самостійно. Старші новачки числом 21 всі вміють їздити на совгах. Сестрички вчили різних штук на льоду. Іспит вмілості совгарки перевела сестричка Христя. Здобуло цей іспит 10 новачок. Найкраща совгарка на 1954 рік — Марта

Волицька. Спільною підвечір-кою під церквою св. Андрея закінчено прогульку. Ото була радість! — пише сестричка.

Д Я К У Є М О!

Сестричка редакторка „Готуйсь” пише:

Дорогі Читачі-Новачата! Проминули радісні Свята Різдва Христового, а під-час них дістала Редакція „Готуйсь” так багато побажань від Вас усіх! Дуже-дуже я радію, що Ви їх прислали! Ці всі Ваші карточки кажуть мені, що „Готуйсь” Вам подобається, та, що Ви радо його читаете.

Отже хочу тут подякувати всім, хто бажав Редакції „Готуйсь” — „Веселих Свят”:

Гніздам „Лісові Квіти” та „Польові Квіти” з Нью Йорку, а особливо роєві „Ромашки” із сестричкою Іркою, що прислали окрему карточку, гніздові „Лісова полянка” в Ньюарку, гніздові „Лісові Звірятка”, із сестричкою Віркою з Джерзі Ситі, Гніздові „Працьовиті Звірятка” з Клівленду із сестричкою Лярісою, особливо роєві „Карпатські Бджілки” із сестричкою Миросоєю, за окрему карточку, Гніздові Новачків „Лісові Звірі” у Вінніпегу, Канада, із братчиком Зенком, роєві новачок „Соловейки” із сестричками Ніною та Анею з Гартфорду, ЗДА, за ручно-мальовану карточку.

Всім Вам дуже дякуємо

Готуйсь!
сестричка Леся.

Ковак

і ветер над -ю

Не сиди ж за -ю!

Вже на -гах -ката,

Їдять на -ах завзято,

А наш став гукає:

„Хто в -у охочий гратись? ”

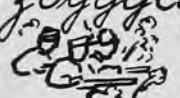

Ось зі снігу за хвилину

Ми збудуємо -ю

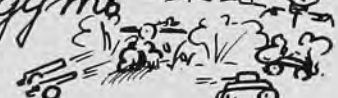
Ми „Рій” -и

Хай будуть -вики.

Почалась -не гулі!

Ой летіли сніжки -и,

Аж -вики злякались

Добровільно всі -лись.

України

застрапив аж на -і.

ЯК ВШАНУЄ ВАШ РІЙ СВЯТО ТАРАСА ШЕВЧЕНКА В БЕРЕЗНІ?

У зимові вечорі новачка Ксеня дуже любить гратись у „льотерійку”.

Добрі розгадки загадок прислали тепер:

Із жовтневого числа:

Рій „Олень” із Вінніпегу, Канада, Мирося Олійник із роя „Сірнички” з Філядельфії, ЗДА.

Із листопадового числа:

Христя Барагура, Влодзя та Іруся Гнатюк.

Із грудневого числа:

Христя Барагура, Влодзя та Іруся Гнатюк.

Із січневого числа:

Христя Барагура.

Рисунки до цього числа виконали: Ніна Мудрик, юн. Леся Бачкович, ст. пл. Богдан Титла.

НОВАКИ!

НОВАЧКИ!

Вже появилася книжечка Сестрички Ніни: „Намистечко”.

Купіть цю книжечку для своєї бібліотеки!

Ой, як то добре скакати через шнур! — радіють новачки з Аргентини. Фото: ст. пл. Д. Пенцак

„НОТУJS” — Magazin
for Ukrainian Children

Видає „Пласт”, Організація Української Молоді

Published by PLAST, Ukrainian Youth Organization, Inc. Ditroit, Mich, Pa. USA

Редагує Колегія під проводом ст. пл.

Лесі Храпливої

388 E. 10th St., Apt. 4 R. E.

NEW YORK 9, N. Y. USA

Загальна Редакція й Адміністрація пл. сен.

Богдан Кравців

2011 Mt. Vernon St.

PHILADELPHIA 30, Pa. USA

Ціна 0.20 дол. Річна передплата (за 10 чисел. крім вакацій) 2.— дол.

Друкарня „Дніпро”, 77 Іст Ст. Маркс Пл., Нью Йорк.